

Hans Hansen (Rørby): Det, som det foreliggende lovforslag drejer sig om, nemlig ændring af loven af 1938 om sindssyge personers hospitalsophold, er måske et af de allervanskeligste spørgsmål, vi står overfor i øjeblikket. Jeg har for ganske nylig rent personlig erfaret det, idet jeg blev beskikket som tilsynsværge for en, der var tvangsindlagt på et af de københavnske hospitaler, og i den anledning prøvede på at undersøge de omstændigheder, der forelå. I den forhandling, jeg havde med den pågældende overlæge, fremsatte denne en udtalelse, som jeg gerne her vil gengive. Han sagde: det er første gang, jeg har haft glæde af en tilsynsværge i alle de år, loven har bestået! Det vil sige, at der mangler noget her. Det er så vanskeligt, fordi det drejer sig om forskellige kategorier af sindssyge. Der er for det første de tilfælde, hvor den pågældende skønnes at være farlig for sig selv eller sine omgivelser, og for det andet de tilfælde, hvor det skønnes, at de forhold, hvorunder patienten lever, er skadelige for udsigterne for hans helbredelse. Lægerne indrømmer, at de gang på gang kommer forfærdelig uheldigt af sted, og at det er forfærdeligt vanskeligt at opfylde denne bestemmelse. Jeg vil håbe, at man i det udvalg, der nu bliver nedsat, kan finde frem til regler, som i hvert fald gør bestemmelserne bedre, end de i henhold til overlægens udtalelser om, at loven overhovedet aldrig har været brugt i hans funktionstid, har været hidtil. Jeg vil håbe, at man i udvalget kan finde en ordening, der stærkere, end det er sket hidtil, beskytter den personlige frihed.

Vi vil give dette lovforslag tilslutning, og det samme gælder de følgende lovforslag på dagsordenen, som tilsigter at føre den bestemmelse ud i livet, som er indsat i den nye grundlovs § 71.

Justitsministeren (Hans Hækkerup): Jeg takker for tilslutningen fra alle sider til det foreliggende lovforslag. De enkeltspørgsmål, der er rejst, kan drøftes i det udvalg, som jeg regner med vil blive nedsat.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen kun den bemærkning, at det ærede medlem — det ved jeg — regner jo ikke med, at jeg skal tage initiativet til en deling af justitsministeriet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Peter Jørgensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til behandling i det udvalg, som det blev vedtaget at nedsætte angående de to foregående sager.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om offentlig forsorg (om adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om anbringelse på arbejdsanstalt m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1541; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2229).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under dagsordenens punkter 9 og 10 opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om midlertidige ændringer i lov om offentlig forsorg (om adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om inddragelse under børneforsorg m. v.).

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1537; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2230)

og

første behandling af forslag til lov om ændringer i lov nr. 171 af 16. maj 1934 om foranstaltninger vedrørende åndssvage.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 1547; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2231).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Kjældgaard: De tre her omhandlede forslag socialministeriet vedrørende er alle en følge af den nye grundlov og dennes § 71, stk. 6.

Ved det første forslag, forslag til lov om ændring i lov om offentlig forsorg, gives der adgang til domstolsprøvelse af beslutninger om anbringelse på arbejdsanstalt m. v. Jeg skal imidlertid ikke, hverken for dette